

א.

לאחר שנתיים של עבודה אנחנו גאים להגיש את הגיליון הראשון של מעין, כתב עת לספרות, שירה, אמנות ורעיונות. מטרת כתב העת להציג לקהל טעימה מפרי עטם של חברי החבורה הספרותית והאמנותית שלנו - חלק ניכר מהמשתתפים הינם כותבים ואמנים שנטלו חלק באירועים שהפיקה האקדמיה החופשית. מבחינה זו מעין הוא לא כתב עת, אלא ביטאון.

ב.

"ביטאון חיל האוויר" הוא שמו של ביטאון חיל האוויר - חיל פופולארי זה, שרבים מעדיפים את הרטט האנונימי של הפצצה הניתקת ממטוסיו על שכונות מגורים, על פני צילומי החבר'ה מהנח"ל החרדי עם גופת הקמיע שלהם "חפי", אותו הרגו - מייצג את ההפך הגמור ממעין. האקדמיה החופשית היא חוג ספרותי שתמיד ביכר את המפגש פנים אל פנים - ערכנו מאות ערבי שירה, תערוכות, ערבי דיונים, הרצאות, הקרנות סרטים וכמה הפגנות פוליטיות. גם מחירו הנמוך של מעין נובע מרצוננו בקשר ומגע ולא הסתגרות במגדל שן או בצריח מטוס.

ג.

ודאי קל יותר לעכל תיעוד חיבוטי נפש, מה שנקרא "כתיבה בדם" - הרי זוהי שירה כפי שהורגלנו לה - רגונה, בכיינית, דיכאונית ומדכאת את העומד מולה, יבשה כדף עליו היא כתובה, כהויה כדיו בו היא מודפסת, גודלה נמדד בגופן שנבחר, אורכה מוכתב לה מהחרווה הבינונית לחזור על המובן מאליו. אבל זמנה של שירה זו עבר. עתה היא מוטלת על השיש, לחה, חומה ומובסת, כמו שיק תה משומש.

ד.

מעין הוא חלון ראויה לשירה חדשה, מודרנית במובן שבו מגזיני הרכב מעידים על דגם מכונית עם איזה שכלול חדש או משנך המפחית את דלף העשן - מבחינה צורנית, זו שירה חשמלית. הפואטיקה של מעין אינה רזה, היא לא נרתעת מווירטואוזיות לשונית ולא רואה באוונגרד שם של רשת מסעדות בשרים. הפואטיקה של מעין מוצצת בתאוותנות ומערה אל תוכה מכל משלב ורובד אפשרי. השירים והסיפורים פה לא מביטים על עצמם בדכרוך שיכולים למצוא רק אצל ברנש שָׁבֵעַ, אלא מנסים לבחון את סביבתם בסקרנות, בניגוד לישראל שעסוקה בעצמה, בלי לנסות ליהנות ממנעמי המזרח התיכון שבו היא ממוקמת. משוררי מעין מוציאים את ראשם מחלון המכונית בזמן הנסיעה, קוראים בקול אל הרוח ופוערים את אפם בתאוה לריחות האגוזים.

ה.

במסעה אל המדפים, ההצעה הפואטית של מעין, השורה גם על עבודות האמנות, הסיפורים והמאמרים המופיעים כאן, מסתכנת: בסטנדרטים המוכרים והרווחים, לא ברור מאליו אפילו כי זו שירה. ואולי זהו בכלל משחק? הפואטיקה כאן משחקת כילד הדוהר בתלת אופן דרך כביש סואן. אנו מקווים כי קוראי גיליון זה יחושו עצמם כמשתתפים במשחק, הרגשה שונה מזו שנותן קובץ שירים בו הכל ברור, וגם אם השירים שבו משעממים ונראו כבר מאות פעמים, הרי ברור כי המשורר רצה להוציא תחת ידו "שירה טובה" - האם נוכל להגות שם תואר מעליב מזה?  
אנחנו לא מנסים לשרכט שירה טובה - אלא להוציא תחת ידינו שירה יפהפיה, מוצפת שמש.

באהבה,

מערכת מעין